Globalisternes plan for verdensherredømme

Hans Højærværdighed*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Biskop for folkeslagene, under apostolisk hverv

Selv om der kan være enkeltpersoner eller grupper af enkeltpersoner, som mener, at en verdensregering i verdslig forstand ville tjene menneskeheden bedre, og som ikke har nogen åndelig opfattelse af en sådan verdensregerings hellighed eller vanhellighed, mener biskoppen, at visse globalistiske grupper bevidst søger en verdensregering for at indlede de sidste tider og Antikrists herredømme.[1] Biskoppen mener, at disse globalistiske grupper, som består af det, der kun kan betegnes som en satanisk elite, mødes i hemmelighed, ikke tillader udenforstående at overvære deres forhandlinger, ikke fører referater eller protokoller over deres forhandlinger eller drøftelser og forfølger en dagsorden, som efter biskoppens vurdering er helt i overensstemmelse med Bibelens profetier.[2] Selv om disse grupper er blevet omtalt meget i de verdslige medier og i visse kristne evangelikale kredse i USA, menes intet kirkesamfund og ingen apostolisk biskop at have taget stilling til denne udvikling, disse personer og disse dagsordener i en udtalelse på Kirkens vegne.[3] Disse personer og grupper søger én verdensorden, som der er blevet talt om, og som almindeligvis kaldes den nye verdensorden (New World Order).[4] Fortalerne for den nye verdensorden søger at ødelægge hver nations suverænitet og underlægge alle nationer ét verdensråds kontrol, som, sådan som profetien viser, vil vige for én mands kontrol, og den mand er Antikrist.[5] Dette projekt søger at forkynde, at Jesu Kristi Kirke er Kristi legeme på jorden,[6] at Jesus Kristus er kongernes Konge og herrernes Herre, og at han regerer.[7] Som Mesteren sagde, da han grundlagde sin Kirke: »...Dødsrigets Porte skulle ikke faa Overhaand over den.«[8]

Slutnoter

1

»Mine Børn! det er den sidste Time, og som I have hørt, at Antikrist kommer, saaledes ere nu mange Antikrister fremtraadte; deraf kende vi, at det er den sidste Time.« 1. Johannesbrev 2,18 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og enhver Aand, der ikke bekender Jesus, er ikke af Gud; og dette er Antikrists Aand, om hvilken I have hørt, at den kommer, og den er allerede nu i Verden.« 1. Johannesbrev 4,3 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Thi Lovløshedens Hemmelighed virker allerede, kun at den, som nu holder tilbage, først maa komme af Vejen, og da skal den lovløse aabenbares, hvem den Herre Jesus skal dræbe med sin Munds Aande og tilintetgøre ved sin Tilkommelses Aabenbarelse, han, hvis Komme sker ifølge Satans Kraft, med al Løgnens Magt og Tegn og Undere...« 2. Thessalonikerbrev 2,7–9 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og de sagde: Velan, lader os bygge os en Stad og et Taarn, hvis Spidse kan naa op til Himmelen, og lader os gøre os et Navn, at vi ikke skulle adspredes over al Jorden. Da nedfor Herren for at se den Stad og det Taarn, som Menneskens Børn byggede. Og Herren sagde: Se, dette er eet Folk, og de have alle eet Tungemaal, og dette have de begyndt at gøre; og nu vil intet formenes dem af alt, hvad de faa i Sinde at gøre.« 1. Mosebog 11,4–6 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og de tilbade Dragen, fordi den havde givet Dyret Magten; og de tilbade Dyret og sagde: Hvem er Dyret lig? hvem mægter at kæmpe imod det?« Åbenbaringen 13,4 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og der blev givet det at føre Krig imod de hellige og at overvinde dem; og der blev givet det Magt over hver Stamme og Folk og Tungemaal og Folkeslag. Og alle, som bo paa Jorden, skulle tilbede ham, enhver, hvis Navn ikke fra Verdens Grundlæggelse er skrevet i Lammets, det slagtedes, Livets Bog.« Åbenbaringen 13,7–8 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

2

»Skjul mig for de ondes lønlige Raad, for deres Forsamling, som gøre Uret, som skærpe deres Tunge som et Sværd; de skyde deres Pil, det bitre Ord, for i Skjul at skyde den retsindige; hastelig skyde de paa ham og frygte ikke. De styrke sig i deres onde Handel, de fortælle, hvorledes de ville skjule Snarer; de sige: Hvo kan se dem? De udtænke Misgerninger, de fuldkomme, hvad de nøje udtænke: Ja, enhvers Inderste og Hjerte er et Dyb.« Salme 64,3–7 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »De oplægge træskelig hemmeligt Anslag imod dit Folk, og de raadslaa imod dem, som sidde under dit Skjul. De have sagt: Kommer og lader os udslette dem af Folkenes Tal, og Israels Navn skal ikke ydermere ihukommes. Thi de have i Hjertet raadslaget med hverandre; de gøre en Pagt imod dig...« Salme 83,4–6 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Ve dem, som sænke sig dybt ned fra Herren for at skjule deres Anslag, og hvis Gerninger ere i Mørket, og som sige: Hvo ser os, og hvo kender os?« Esajas 29,15 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og dette er Dommen, at Lyset er kommet til Verden, og Menneskene elskede Mørket mere end Lyset; thi deres Gerninger vare onde. Thi hver den, som øver ondt, hader Lyset og kommer ikke til Lyset, for at hans Gerninger ikke skulle revses.« Johannes 3,19–20 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og haver ikke Samfund med Mørkets ufrugtbare Gerninger. Men revser dem hellere; thi hvad der lønligt bedrives af dem, er skammeligt endog at sige...« Efeserbrevet 5,11–12 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Thi der er ikke noget skjult, som jo skal blive aabenbart; og ikke noget lønligt, som jo skal blive kendt og komme for Lyset.« Lukas 8,17 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

Et paveligt fortilfælde om hemmelige selskaber

»Der er mange ting i lighed med mysterier, som det er fast regel at skjule med den yderste omhu, ikke blot for fremmede, men også for meget mange af medlemmerne, såsom deres hemmelige og endelige planer, navnene på de øverste ledere og visse hemmelige og indre møder…« »Kandidaterne pålægges i almindelighed at love – ja, med en særlig ed at sværge – at de aldrig over for nogen, på noget tidspunkt eller på nogen måde vil røbe medlemmerne, kendetegnene eller de emner, der drøftes.« »…frimurerne søger, ligesom fordums manikæere, så vidt muligt at skjule sig og ikke at tillade andre vidner end deres egne medlemmer.« Leo XIII, *Humanum Genus*, encyklika om frimureriet, 20. april 1884, afsnit 9 (Vatikanstaten: Libreria Editrice Vaticana), vatican.va (oversat fra engelsk).

3

»Se, jeg har givet eder Myndighed til at træde paa Slanger og Skorpioner og over hele Fjendens Magt, og slet intet skal skade eder.« Lukas 10,19 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og jeg vil give dig Himmeriges Riges Nøgler, og hvad du binder paa Jorden, det skal være bundet i Himlene, og hvad du løser paa Jorden, det skal være løst i Himlene.« Matthæus 16,19 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Men naar Vægteren saa Sværdet komme og ej blæste i Trompeten, og Folket ej advaredes, og Sværdet kom og tog en Sjæl bort af dem: Saa blev han vel borttagen for sin Misgernings Skyld, men hans Blod vil jeg kræve af Vægterens Haand.« Ezekiel 33,6 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Raab af Struben, spar ikke, opløft din Røst som en Basune, og kundgør mit Folk deres Overtrædelse og Jakobs Hus deres Synder!« Esajas 58,1 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

4

»Ud af disse urolige tider kan vort femte mål – en ny verdensorden – opstå: en ny æra – friere for truslen fra terror, stærkere i stræben efter retfærdighed og mere sikker i søgen efter fred. En æra, hvor verdens nationer, øst og vest, nord og syd, kan få fremgang og leve i harmoni.« George H. W. Bush, »Address Before a Joint Session of the Congress on the Persian Gulf Crisis and the Federal Budget Deficit«, 11. september 1990, udskrift, Miller Center, University of Virginia (oversat fra engelsk). (Dette citat dokumenterer udtrykket »New World Order«, ikke talerens overbevisninger.)

5

»Og han har gjort, at hvert Folk iblandt Mennesker bor ud af eet Blod paa hele Jordens Flade, idet han fastsatte bestemte Tider og Grænserne for deres Bolig…« Apostlenes Gerninger 17,26 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Der den Højeste uddelte Arv iblandt Folkene, der han adskilte Menneskenes Børn, da satte han Folkenes Landemærker efter Israels Børns Tal.« 5. Mosebog 32,8 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og Herren adspredte dem derfra over al Jordens Kreds; og de lode af at bygge Staden. Derfor kaldte man dens Navn Babel; thi Herren blandede der al Jordens Tungemaal, og Herren adspredte dem derfra over al Jordens Kreds.« 1. Mosebog 11,8–9 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og de ti Horn, som du saa, ere ti Konger, som endnu ikke have faaet Rige, men faa Magt som Konger een Time sammen med Dyret. Disse have eet Sind, og deres Kraft og Magt give de til Dyret.« Åbenbaringen 17,12–13 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Thi Gud har indgivet dem i deres Hjerte at gøre efter hans Sind og at handle af eet Sind og at give Dyret deres Kongemagt, indtil Guds Ord blive fuldbyrdede.« Åbenbaringen 17,17 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

»Han sagde saaledes: Det fjerde Dyr betyder, at der skal være et fjerde Rige paa Jorden, som skal blive anderledes end alle Rigerne; og det skal opæde al Jorden og søndertræde den og knuse den. Men de ti Horn betyde, at der af samme Rige skal opstaa ti Konger; og en anden skal opstaa efter dem, og han skal være anderledes end de foregaaende og nedtrykke tre Konger. Og han skal tale Ord imod den Højeste og undertrykke den Højestes hellige og tænke paa at forandre Tider og Lov, og de skulle gives i hans Haand indtil een Tid og Tider og en halv Tid.« Daniel 7,23–25 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Lad ingen bedrage eder i nogen Maade; thi først maa jo Frafaldet komme og Syndens Menneske aabenbares, Fortabelsens Søn, han, som sætter sig imod og ophøjer sig over alt, hvad der kaldes Gud eller Helligdom, saa at han sætter sig i Guds Tempel og udgiver sig selv for at være Gud.« 2. Thessalonikerbrev 2,3–4 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

Oldkirken

»...som skal tilrive sig det romerske riges magt og falskeligt kalde sig Kristus...« Kyrillos af Jerusalem, *Katekeser* 15.11, overs. Edwin Hamilton Gifford, i *Nicene and Post-Nicene Fathers*, 2. række, bd. 7, udg. af Philip Schaff og Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1894) (oversat fra engelsk efter NPNF2 7). »Men denne førnævnte Antikrist skal komme, når Romerrigets tider er fuldendt...« Ibid., 15.12 (oversat fra engelsk efter NPNF2 7). »...om de ti konger, som da skal opstå, mellem hvem det rige, som nu hersker [over jorden], skal deles...« Irenæus af Lyon, *Mod kætterierne* 5.26.1, overs. Alexander Roberts og William Rambaut, i *The Ante-Nicene Fathers*, udg. af Alexander Roberts og James Donaldson, bd. 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (oversat fra engelsk efter ANF 1).

6

»Men I ere Kristi Legeme, og Lemmer enhver især.« 1. Korintherbrev 12,27 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »...og lagde alt under hans Fødder, og ham gav han som Hoved over alting til Menigheden, der er hans Legeme, fyldt af ham, som fylder alt i alle.« Efeserbrevet 1,22–23 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Nu glæder jeg mig over mine Lidelser for eder, og hvad der fattes i Kristi Trængsler, udfylder jeg i mit Kød for hans Legeme, som er Menigheden...« Kolossenserbrevet 1,24 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og han er Legemets Hoved, nemlig Menighedens, han, som er Begyndelsen, førstefødt ud af de døde, for at han skulde blive den ypperste i alle Ting...« Kolossenserbrevet 1,18 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

Oldkirken

»Hvor biskoppen viser sig, dér skal også mængden [af folket] være; ligesom hvor Jesus Kristus er, dér er den katolske kirke.« Ignatius af Antiokia, *Brevet til smyrnæerne*, kap. 8, i *The Ante-Nicene Fathers*, udg. af Alexander Roberts og James Donaldson, bd. 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (oversat fra engelsk efter ANF 1).

7

»Og paa Kappen, paa sin Lænd har han et Navn skrevet: Kongers Konge og Herrers Herre.« Åbenbaringen 19,16 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Disse skulle føre Krig med Lammet, og Lammet skal sejre over dem — fordi det er Herrers Herre og Kongers Konge — og de, som ere med det, de kaldede og udvalgte og trofaste.« Åbenbaringen 17,14 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »...hvilken den salige og alene mægtige,

Kongernes Konge og Herrernes Herre skal lade til Syne i sin Tid...« 1. Timotheusbrev 6,15 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og den syvende Engel basunede, og der hørtes høje Røster i Himmelen, som sagde: Herredømmet over Verden er blevet vor Herres og hans Salvedes, og han skal være Konge i Evighedernes Evigheder.« Åbenbaringen 11,15 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Jeg har dog indsat min Konge over Zion, mit hellige Bjerg.« Salme 2,6 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

8

»...at du er Petrus, og paa denne Klippe vil jeg bygge min Menighed, og Dødsrigets Porte skulle ikke faa Overhaand over den.« Matthæus 16,18 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Men i disse Kongers Dage skal Himmelens Gud oprette et Rige, som i al Evighed ikke skal forgaa, og hvis Regering ikke skal overlades til noget andet Folk; det skal knuse og tilintetgøre alle hine Riger; men selv skal det bestaa evindelig...« Daniel 2,44 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Men Riget og Herredømmet og Rigernes Magt under al Himmelen skal gives til et Folk af den Højestes hellige; hans Rige er et evigt Rige, og alle Herredømmer skulle tjene og lyde ham.« Daniel 7,27 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og han skal være Konge over Jakobs Hus evindelig, og der skal ikke være Ende paa hans Kongedømme.« Lukas 1,33 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Derfor, efterdi vi modtage et Rige, som ikke kan rystes, saa lader os være taknemmelige og derved tjene Gud til hans Velbehag, med Ængstelse og Frygt...« Hebræerbrevet 12,28 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

Konciliernes trosbekendelse

»Og han skal komme igen med herlighed for at dømme levende og døde. Hans rige skal ingen ende have.« De 150 fædres trosbekendelse (den nikænsk-konstantinopolitanske trosbekendelse), Første koncil i Konstantinopel (381), overs. Henry R. Percival, i *Nicene and Post-Nicene Fathers*, 2. række, bd. 14, udg. af Philip Schaff og Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1900) (oversat fra engelsk efter NPNF2 14).